

Słowianie

23 grudnia 2011

Duchowieństwo chrześcijańskie włożyło dużo wysiłku, żeby po Słowianach ery pogańskiej nic nie zostało. Pozostało kilka zapisków w ówczesnych kronikach, które są niewiarygodne i mają wartość plotek a znaleziska archeologiczne niewiele mówią. Umieszczam w Internecie moją własną rekonstrukcję słowiańskiego życia. Moja wersja jest tak samo wartościowa jak teorie innych badaczy, gdyż nie ma żadnej wiedzy o życiu Słowian. Warto przeczytać mój tekst, gdyż narody słowiańskie mają prawo do dumy ze swoich przodków.

ŚWIATOPOGLĄD I WIARA

Esencja: świat fizyczny i świat nadprzyrodzony powstały z nicości według wzoru: $0 = (-n) + n$; słowiański Bóg nie stworzył świata materialnego ale z tego świata ratuje.

Mit o stworzeniu świata opowiada, że świat materialny został stworzony przez czarnego Boga, a dobry Bóg współczując żywym stworzeniom ofiarował im dusze tzn. świat materialny stworzył organizmy żywe a Święty Wit dał im dusze, które są obrazem-kopią stworzeń w świecie duchowym. Mit mówi, że ciało stwarza cierpienie a świata materialnego nie należy cenić, gdyż jest niedoskonały. Bóg nie chciał stwarzać świata, tylko pomógł człowiekowi, zwierzętom i roślinom poprzez danie im nieśmiertelnej duszy; to czarny Bóg zainicjował początek świata materialnego. Mit opowiada, że na tym świecie jest zarówno dobro kojarzone z duszą oraz zło łączone z ciałem i materią.

Mit został spisany przez badaczy po wielu wiekach i jego sens jest zamazany.

Słowianie myśleli, że świat powstał z nicości, która rozdzieliła się na przeciwieństwa: Boga i czarnego Boga, dobro i zło, świat duchowy i świat materialny. Świat materialny jest

namacalny, przemijający oraz zimny i okrutny dla istot żywych czyli świat duchowy jest przeciwieństwem: niewidoczny, ponadczasowy oraz ciepły i pocziwy. Bóg jest istotą, więc Słowianie uważali, że czarny Bóg nie jest obdarzony świadomością, kojarzono go z zasadami rządzącymi światem materialnym.

Dowodem tych poglądów jest wzór matematyczny:

$$0 = (-1 + 1) + (-2 + 2) + (-3 + 3) \dots (-n + n)$$

$$0 = -1 + 1$$

$$0 = -n + n$$

To jest uniwersalna teoria wszystkiego.

Wzór ten pokazuje, że świat materialny nie może zniszczyć świata duchowego ani świat duchowy nie może zniszczyć świata materialnego, gdyż powstałaby nicość i wszystko zaczęłoby się od początku. Świat duchowy ingeruje w świat fizyczny – Święty Wit daje żywym istotom dusze.

Liczbę zero można także rozłożyć na dwa wektory o tej samej długości i przeciwnych zwrotach.

Wśród Słowian istniał pogląd, że z nicości, która rozdwaja się na przeciwieństwa, mogło powstać wiele światów.

Nicość jest niewyobrażalna, gdyż nicość nie posiada nawet przestrzeni. W nicości nie ma nawet pola grawitacyjnego, czasu ani fal elektromagnetycznych. W znanym nam kosmosie nie ma nigdzie nicości.

Słowianie nazywali naczelnego Boga Świętym Witem. Gdy Słowianin otrzymywał przydomek Wit oznaczało to, że zasłużył się dla plemienia, jest dobry, wartościowy i szlachetny.

Dusza – odwzorowanie istot żywych w świecie duchowym i ich kontynuacja po śmierci ciała

Dusze są obrazem-kopią człowieka w świecie duchowym; obrazem-kopią jego ciała i umysłu w świecie nadprzyrodzonym. Święty Wit daje dusze, aby żyły po śmierci ciała. Dusze żyją w ciele i oddzielają się od świata materialnego wraz ze śmiercią ciała. Człowiek żyje w dwóch światach: w świecie duchowym i świecie materialnym, lecz dusze są ograniczone przez ciało.

Słowianie uważali, że człowiek ma kilka dusz. Po śmierci jedna dusza nazywana jako iskra boża wracała do Boga, druga dusza szła w zaświaty do raju a trzecia odradzała się w nowym ciele, po powodowało, że człowiek mógł trochę pamiętać z poprzednich wcieleń ale nie wszystko. Gdy człowiek okazał się zły jego dusze umierały wraz ze śmiercią ciała, gdyż Bóg nie chciał przyjąć go do siebie. Jeśli człowiek wybrał zło, czarnego Boga, jego dusze umierały wraz z rozpadem materialnego ciała.

Słowianie uważali, że człowiek nie pamięta marzeń sennych, gdyż straciłby kontakt z rzeczywistością. Gdyby człowiek pamiętał marzenia senne to nie odróżniałby snu od jawy. Gdy człowiek zaśnie, dusze także zapadają w sen, gdyż ciało i umysł potrzebują odpoczynku. Dusze istot żywych muszą zasypiać, gdyż inaczej istoty żywe nie odpoczęłyby. Dusze są odwzorowaniem człowieka w świecie duchowym i tak długo jak są złączone z ciałem robią to samo co ciało, czyny człowieka są czynami jego dusz. Gdy ciało choruje dusza także choruje, gdyż jest obrazem-kopią złączoną z ciałem.

Słowianie pogardzali ciałem i światem materialnym, co widoczne jest w nazwie symbolu materializmu: złoto to zło. Widoczne to jest we wszystkich językach słowiańskich.

Trans – wyjście dusz z ciała.

Słowianie uważali, że świat duchowy jest dobry i nie bali się duchów. Duchy jak np. Boruta – dusza lasu były przyjazne, gdy człowiek je szanował lub nieprzyjazne, gdy człowiek wyrządzał zło.

Słowianie mieli przesady w stosunku do ciał zmarłych – upiory,

wampiry były bezdusznymi ciałami złych ludzi, które wstawały z grobów aby pastwić się nad żywymi. Słowianie palili ciała zmarłych z wielu powodów, jeden powód to pewność, że dusze oddzieliły się od ciała, drugi powód to szacunek aby nieboszczyk niegnił i niejadł go robaki.

Zachowała się słowiańska baśń „Kwiat paproci”, która bardzo odbiega od oryginału ale jej sens pozostał ten sam: „Nie ma szczęścia dla człowieka jeśli tym szczęściem nie może podzielić się z drugim człowiekiem”.

Dla Słowian pokarmami czystymi był tylko miód i mleko, gdyż nie są żywymi istotami i związane są z narodzinami, pozostałe pokarmy to żywe istoty brane do ust.

Mentalność Słowianina powodowała, że nie chciał niczego przyjąć od wroga, szczególnie pokarmów.

W ważnych momentach Słowianie mówili o sobie w trzeciej osobie co oznaczało pogardę dla świata materialnego.

Obrzędy kultu bóstw i duchów odbywały się wokół źródełek lub świętych dębów. Miały często formę wspólnej zabawy. Takie miejsca nazywano „uroczyskami” bo odbywały się tam „uroczystości”, gdyż było tam „uroczo”.

Wzorem dla mężczyzn i wojowników był Perun – „Piorun”. Istniały o nim opowieści aby mężczyźni mogli go naśladować. Metodą doskonalenia umysłu jest praca i pozytywne myślenie a ukojenie przynosi odwaga i pogodzenie się z własnym losem.

Słowianie przedstawiali swoich bogów jako rzeźby z wieloma obliczami. Symbolizowało to, że Bóg objawiał się człowiekowi pod wieloma postaciami.

ORGANIZACJA PLEMION SŁOWIAŃSKICH

Esencja: dla Słowian ludzie dzielili się na wartościowych i śmieci.

W plemieniu słowiańskich istniała hierarchia: Gad, Kmiot i Wit.

Kmiot to egoista, każdy rodził się jako Kmiot i w trakcie życia mógł awansować na Wita lub zostać zdegradowany na Gada.

Gad to psychopata i osoba antyspołeczna, rozpoznawało się go po tym, że szkodził innym osobom. Jedyne sposoby aby psychopata nie szkodził innym osobom jest trzymanie go w rygorze.

Wit to osoba dobra, wartościowa, zasłużona i szlachetna.

Tytuł Wita mogła nadać tylko rada starszych lub wiec, człowiek nie mógł sam siebie obwołać jako Wita. Wit był Kimś, bo stali za nim inni Witowie; jak on innym tak inni jemu.

Zachowania prospołeczne:

1. Przestrzeganie praw i reguł obowiązujących w danej społeczności.
2. Posłuszeństwo wobec starszyny (wybranego kierownictwa wspólnoty).
3. Szacunek dla innych.
4. Pomaganie innym.
5. Brak agresji słownej i fizycznej.
6. Dbanie o dobro ogółu.
7. Uczciwość, prawdomówność i brak oszustw.
8. Powstrzymanie się od obmowy i oszczerstw.
9. Wierność i lojalność.
10. Umiejętność życia w zgodzie, spory powinny być rozwiązywane przez mediatorów.
11. Podtrzymywanie kontaktów międzyludzkich.

12. Abstynencja czyli nieużywanie alkoholu, gdyż alkohol wywołuje patologię społeczną.

A także:

13. Wola adaptacji i chęć upodobnienia się do ludzi ze wspólnoty, w której się żyje.

14. Elastyczność w kontaktach międzyludzkich.

15. Dobre maniery.

16. Partnerskie stosunki z ludźmi, czyli powstrzymanie się od dominowania nad innymi.

17. Tolerancja.

18. Bycie słownym czyli dotrzymywanie danego słowa.

19. Nie używanie wulgarnych słów.

20. Powstrzymanie się od złośliwości.

Plemię składało się z kilku, kilkunastu „Polan”. Wyraz „Polana” w tamtych czasach znaczył „teren nie pokryty lasem, na którym można wypasać zwierzęta lub uprawiać rośliny”, jego znaczenie było pokrewne do obecnego słowa „pole”. Polana była grupą kilku rodów mających bliskie kontakty sąsiedzkie. Polana prowadziła wspólną gospodarkę zbliżoną do współczesnej spółdzielni: wszyscy mieszkańcy Polany prowadzili wspólne gospodarstwo.

Historycy twierdzą, że pojedyncze rodziny prowadziły własne gospodarstwa rolne. Nie jest to prawdą, gdyż w przypadku choroby lub innego nieszczęścia taka rodzina skazana była na głód. Prawda jest taka, że ludzie byli zrzeszeni w spółdzielnie, gdyż byli bezpieczni w przypadku choroby, śmierci bliskiej osoby itd.

Polaną rządził więc wszystkich mieszkańców obojga płci. Wiec wybierał naczelnika, radę starszych i dowódcę Wilków.

Naczelnik przewodniczył wiecowi i radzie starszych a także był odpowiedzialny za wykonanie decyzji wiecu i rady starszych. Rada starszych czuwała nad przestrzeganiem praw i zwyczajów a także miała władzę sądową. Najczęściej wybierano Witów do rady starszych, na dowódcę Wilków i naczelnika.

Wśród Słowian istniał zwyczaj, że osoby młodsze wykonują polecenia starszych, młody człowiek miał słuchać starszyznę ale gdy z wiekiem nabierał wiedzy i doświadczenia wtedy zaczynał zarządzać pracą młodszych.

W każdej Polanie istniało stowarzyszenia wojowników nazywane Wilkami, gdyż nosili wilcze skóry. Wilki to byli strażnicy, zwiadowcy i dowódcy obrony.

Pozostałością po stowarzyszeniach wojskowych są legendy o wilkołakach.

Plemieniem rządził ogólny wiec lub zebranie rad starszych wszystkich Polan. Wiec wybierała wojewodę lub księcia, który był dowódcą wojska. W każdym plemieniu istniało zawodowe wojsko nazywane drużyną; słowo drużyna pochodzi od słowa druh. Drużyna miała swój kodeks wojownika, którego nieprzestrzeganie kończyło się wyrzuceniem z drużyny. Wojowie nazywali się wzajemnie druhami, a ludzie nazywali ich Piastami, gdyż chronili i opiekowali się plemieniem. Piast oznacza „piastun” i „opiekun”. Drużyna była zawodowa i utrzymywana przez całe plemię. Książę był dowódcą drużyny i także był nazywany Piastem, gdyż służył ludziom z plemienia.

Do obrony plemienia zwoływano pospolite ruszenie, mężczyźni mieli obowiązek przestrzegania kodeksu wojownika i wykonywania rozkazów dowódców.

Wśród Słowian istniał zwyczaj goszczenia wędrowcy, był to święty obowiązek. Zwyczaj zachował się wśród Polaków ale został przekręcony w absurd: przyjdzie sąsiad w gości i stawiają przed nim talerze jedzenia.

POWSTANIE I UPADEK SŁOWIAN

Esencja: różne ludy i plemiona sprzymierzyły się aby przetrwać i ten sojusz nazwany został jako Słowianie.

Historycy zastanawiają się skąd przywędrowali Słowianie.

W pierwszej połowie pierwszego tysiąclecia Słowian nie było. Tereny późniejszych Słowian były najeżdżane przez Rzymian, plemiona germańskie i nomadów z Azji, którzy mordowali ludność, grabili i łapali niewolników. Około połowy pierwszego tysiąclecia tereny późniejszych Słowian były wyludnione ale mądrzy ludzie wymyślili, że powinien powstać sojusz aby mogli przetrwać. Ci, którzy przetrwali wszystkie wojny, podjęli decyzję, że muszą się zjednoczyć, gdyż inaczej wyginą wszyscy. Gdy powstał sojusz nagle okazało się, że są bardzo silni i potrafią się obronić. Słowianie Zachodni, Wschodni i Południowi to odrębne grupy etniczne, które się zjednoczyły aby móc przetrwać. W kronikach są wzmianki o słowiańskich władcach i próbach tworzenia państw. Po prostu to były centra polityczne sojuszu.

Słowianie przestali istnieć, gdy zmuszono ich do przyjęcia chrześcijaństwa, co spowodowało rozpad sojuszu. Gdy Mieszko I przyjął chrzest około 966 roku miał nadzieję, że przyjęcie chrześcijaństwa zagwarantuje pokój z narodami chrześcijańskimi. Pomylił się. Wysłał syna Bolesława Chrobrego do Niemiec, a Niemcy zamordowali go i podstawili własnego agenta. Mieszko I wysłał dziecko a wrócił dorosły mężczyzna i tym tłumaczył zmianę wyglądu i umysłu, Mieszko I nie rozpoznał, że to nie jego syn.

Idea sojuszu narodów słowiańskich przetrwała w idei pansławizmu.

Autor: Wit Paweł

Źródło: [Centrum Niezależnych Mediów Polska](#)